

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

subyciuntur excōmunicationi late in dictis constitutionibus Pij IV. & Pij V. *et dicunt Doctores apud Bonacin. de simon. d. disp. 1. q. 7. pun. 1. §. 1. n. 11.* incurrunt tamen excōmunicationem *extrau. 2. de simon.* post completam ab utraque parte simoniam; quem admodum mediatores huiusmodi confidentie non excommunicantur ex vi dd. constitutionum, vbi nulla de illis fit mentio, sed excōmunicantur *per d. extrau. 2.* completa tam ex parte dantis, quam accipientis huiusmodi simonia; quia omnis confidentia, de qua dictę constitutiones agunt, est simonia beneficalis *Nau. d. cap. 23. n. 110. vers. adde nouē. Layman. in Theol. mor. lib. 4. tr. 10. cap. ult. §. 8. n. 78. in fin.* nullam tamen excommunicationem incurrerent mediatores simoniae confidentialis commissę in pensionibus, quia *in d. extrau. 2.* sermo tantum est de simonia commissa in beneficijs, & ordinibus ecclesiasticis.

Limita secundō si cōfidentialis simonia commissa fuit in pensione precisē: quia dictę constitutiones intelligi debent de pensionibus, quę ex beneficijs cum simonia confidentiali resignatis, cessis, seu collatis acceptę fuerunt, *ut sentit Bonacin. dicta disp. 1. q. 7. pun. 1. §. 1. num. 10.*

Limita 3. si ipsa renunciatio nō sequatur, quia per dd. constitutiones Pij IV. & Pij V. non punitur affectus, seu tractatus illicitus de renunciando beneficium sub confidentia, *Quarant. in ver. Simonia, ante vers. Altera pœna.*

Limita 4. si confidentia committatur in resignatione, quę sic causa permutationis, quo casu nō confidentia, sed alia communis simonia committitur: quia supra dictę constitutiones loquuntur de resignationibus beneficiorum, quę simpliciter fiunt in fauorem aliorum *Nau. conf. 77. de simon. Layman. lib. 4. tr. 10. cap. ult. §. 3. n. 75. vers. Illud porrō.*

S V M M A R I V M.

- 1 Vnusquisque tenetur denunciare hereticum.
- 2 Quam pœnam incurrat non denunciatus hereticum.
- 3 An Aduocatus patrocinium prestatans heretico excommunicationem incurrat.
- 4 An filius teneatur denunciare Patrem hereticum.
- 5 An socius criminis reuelare teneatur.
- 6 Principalis non comprehenditur in monitorio, quod conceditur ad finem reuelationis.
- 7 Quando cesset obligatio denunciandi hereticum.
- 8 Quando graue damnum imminens à denunciatione excuset.
- 9 Quando dicatur metus cadens in constantem virum.
- 10 Vbi non agitur de bono publico, non tenentur reuelare qui de iure compelli non possunt ad testificandum, & quomodo id intelligatur.
- 11 An pramittenda sit ante denunciationem euangelica monitio.
- 12 An suspecti de heresi sint denunciandi.

13 Quan-

- 13 Quando dicatur suspicio vehe-
mens, vel leuis.
Abiuratio de leui, vel de vehementi
quomodo fiat, ibidem.
- 14 Quam pœnam incurrant retinē-
tes, seu legentes libros prohibitos.
- 15 Habentes libros prohibitos de-
ferre eos debent Inquisitoribus,
vel Episcopis.
- 16 Legentes, vel retinentes libros
Catholicorum, in quibus refe-
runtur errores hæreticorum, an
incurrant excommunicationem
Bulle Cœnæ.
- 17 An Episcopus, vel Inquisitor pos-
sit licentiam concedere reti-
nendi, seu legendi libros prohi-
bitos.
- 18 Hæresis crimen est merè ecclesia-
sticum.
- 19 Superiores Regularium de hoc
crimine non puniunt suos sub-
ditos, sed eos deferre debent ad
sanctum Tribunal.
- 20 Rei etiam ex alio crimine capti
per alios Iudices, si de hæresi sint
accusati, ad Inquisitores sunt re-
mittendi.
- 21 Si in eodem loco adsit Episcopus,
& Inquisitor, potest uterque in-
quirere, ac reos citare, & arre-
stare.
- 22 Episcopus illum in procedendo
modum seruare debet, quem
Inquisitores seruare tenentur,
& quæ forma seruanda sit in
examine Rei, & testium.
- 23 Ad torturam, vel ad sententiam
neque Inquisitor sine Episcopo,
neque Episcopus sine Inquisito-
re procedere potest.
- 24 Quid sit in sententia proferenda
non conueniant.
- 25 An in hoc crimine possit reus ab-
solutus iterum de eodem crimi-
ne vexari.
- 26 An Inquisitor, & Episcopus pos-
sint pœnas mitigare, vel muta-
re.
- 27 Vbi Inquisitio sita non est, In-
quisitorum munus Episcopi præ-
stant.
- 28 Hæretici formales quibus pœni
placētantur.
- 29 Quid si hæreticus paratus sit re-
dire ad fidem ecclesiæ.
- 30 Qua pœna relapsi puniantur, &
qui sint relapsi, vel pro relapsis
habeantur.
- 31 Hæreticis relapsis, si pœnitentiam
egerint, non denegantur sacra-
menta Confessionis, & Eucha-
ristiæ.
- 32 An sit reconciliandus hæreticus,
qui in tortura hæresim confite-
tur, & deinde huiusmodi con-
fessionem extra tormenta rati-
ficat.
- 33 Quando dicatur quis in hære-
sim relapsus ob non adimpletam
pœnitentiam.
- 34 An damnetur tamquam relapsus
qui de formali abiurauit, si de
secundo lapsu vehementer sit sus-
pectus.
- 35 Quando Curia seculari traden-
dus sit qui abiurare recusat.
- 36 Quam pœnam subeant fautores
Receptatores, vel defensores hæ-
reticorum.
- 37 An Hæreticus pœnitens remaneat
inhabilis ad retinenda beneficia
post abiuratum hæresim.
- 38 Item an remaneat inhabilis ad
audiendas confessiones.
- 39 An in hoc crimine admittantur
testes

- testes singulares, seu inhabiles.*
- 40 *Condemnatus in pœnam arbitriam ex defectu probationis, an superueniente legitima hæresis probatione possit condemnari in pœnam ordinariam.*
- 41 *An in hoc crimine sufficiat violēta præsumptio ad condemnandum.*

C A P. XIX.

De Crimine Hæresis.

§. I.

An unusquisque teneatur denunciare hæreticum.

- I Esp. affirmatiuè, ut d. Ricc. in Prax. for. eccl. par. 2. ref. 255. Pegn. in Direct. Inquis. p. 2. 2. commen. 78. vers. postremò tam magistratus, & alij communiter. nã si crimen læsæ maiestatis humanæ quisque tenetur reuelare, multò magis tenebitur reuelare crimen læsæ Maiestatis Diuinæ quod procedit, etiamsi delictum adçed sit occultum, ut probari non possit secundum Bonacin. in Tract. de oner. & oblig. denunc. pun. 2. nu. 2. semper enim subest periculum subuersionis aliorum, ut d. Martin. Delrius Disquis. Magic. lib. 5. sect. 4. vers. sexto tenentur, ut de etiam detegenda sunt alia crimina vergentia in damnum publicum, vel in damnum Innocentis etiã si occulta sint, ut dicunt DD. apud Bonacin. loco cit. pun. 1. §. 8. num. 2.

Idem Dicendum, si hæresis quis sciat sub magno secreto etiã iurato, extra tamen sacramentalem confessionem S. Thom. 2. 2. q. 70. art. 1. ad 2. Farinas. de Hæres. q. 197. num. 50. Caren. de offic. Inquis. par. 2. tit. 9. §. 5. n. 22. Bonacin. loco cit. num. 4. Dian. par. 4. tr. 5. ref. 32. quod etiam locum habet contra Apostatas à fide cap. contra Christianos de Hæret. in 6. itã etiã quilibet tenetur manifestare secretum, quoties illius manifestatio necessaria est ad vitandam Reip. perniciem, seu aliud iniustum proximi damnum etiam temporale, quod alia ratione vitari non potest Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 96. num. 63. Bonac. de oner. & oblig. denunc. pun. 1. §. 5. num. 2. Vulp. in Prax. iudic. cap. 2. num. 8.

Quare id meritò sub pœna excommunicationis præcepit Innocentius IV. constit. 18. incip. Nouerit, ibi, Item si quis hæreticos sciuerit, vel aliquos occulta conuenticula celebrantes, seu à communi conuersatione fidelium vita, & moribus dissidentes, eos studeat indicare Confessori suo, vel alij, per què credat ad Prælati sui, & Inquisitorum hæretica prauitatis notitiã peruenire: alioquin excommunicationis sententia percussatur. Hęc autem excommunicatio non est latę sententię, ut d. Caren. loco citato par. 2. tit. 9. §. 7. num. 25. Bonacin. ubi supra d. pun. 2. num. 12. Inquisitores tamen, & Episcopi suis edictis sub pœna excommunicationis eo ipso incurrendæ præcipere consueuerunt, ut non tantum